

δευτέρας και δευτέρας και ημισείας ἐγείρεται ἡ ὑπολαΐς και ἀρχίζει τὸ ὥς τὸ τῆς ἀηδόνος θυμῶσιον κελάδημά της. Μεταξὺ τῆς δευτέρας και ημισείας και τῆς τρίτης, ὁ ὄρνυξ ἀρχεται ᾄδων. Μεταξὺ δευτέρας και τρίτης και ημισείας, ὑπολαΐς ἡ ἐρυθρὰ ἀρχίζει τὰς πενθίμους μελωδίας της.

Μεταξὺ τρίτης και ημισείας και τετάρτης κόσσυφος ὁ μέλας ἐκπέμπει τὸ γλυκύφθογγον ᾄσμα του εἰς τὰς ἡχούς. Μεταξὺ τετάρτης και τετάρτης και ημισείας ὁ χλωρίων ἀφήσῃ τὰς ὀλίγων μελωδικὰς ᾠδὰς του. Μεταξὺ τετάρτης και ημισείας και πέμπτης μελισσοφῶγος ὁ μελανοκέρκλος ἀναπέμπει τὸ ἐπαγωγὸν κελάδημά του. Τέλος, μεταξὺ πέμπτης και πέμπτης και ημισείας ἐγείρεται και ᾄσεται πιπιζῶν ὁ στρουθὸς ὁ θρασύς, ὁ λκιμργος, ὁ τπραξίς, ἀλλὰ τολμηρὸς, ζωηρὸς και θελκτικὸς διὰ τὴν αὐθάδειάν του στρουθός.

Δὲν ἀποτελεῖ θυμῶσιον ὠρολόγιον τὸ ζωντανὸν τοῦτο ᾄδον;

ΣΤ'. Αἱ μονάδες

Ἴδου τὸ μικρότερον πάντων τῶν ὄντων τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἡμῖν. Ἴδου τὸ ὄν τὸ χρησιμεῖον ὡς ὄριον εἰς τὰς παρατηρήσεις μας. Τὸ ἀποδοθὲν αὐτῷ ὄνομα ἐμφανίζει ἄτομον μὴ ὑποκείμενον εἰς μερισμόν· και ὄντως, οἱ πολυπόδες οὗτοι, εἴτινες δι' ἡμᾶς εἰσὶν οἱ πάντων μικρότεροι, διὰ τῶν ἰσχυροτέρων μικροσκοπίων δὲν παρίστανται ἢ ὡς σημεῖα ζῶντα σχήματος σχεδὸν στρουγγύλου, κινούμενα μετὰ μεγάλῃς ταχύτητος ἐν τοῖς λιμναζουσιν ὕδασι και τοῖς ἀποδρέγμασι.

Ἀπλῇ ἀντιπαραβολῇ ἀρκεῖ ὅπως δώσῃ ἰδέαν τῆς σμικρότητος τῶν ζώων τούτων, ἢ ἀν θέλετε, τῶν ἐμφύχων τούτων μορίων. Μετὰ περιέργους μικροσκοπικὰς παρατηρήσεις ἐν αἷς ἀντιπαρέβαλον, διὰ διὰ μεθόδων ἀσφαλῶν, τὸ μέγεθος τῶν μικροτέρων ζωῶν πρὸς ἀντικείμενα προσιτὰ τῷ ἀόπλῳ ὀφθαλμῷ, προέκυψεν ὅτι

ὑπάρχει εἶδος τῶν μονάδων τούτων τόσο μικρὸν ὥστε θ' ἀπητοῦντο πλέον τῶν 500,000,000,000,000 τοιούτων πρὸς πληρωσιν δακτυλήθρας μετρίου μεγέθους.

Buffon.

ΕΠΙ ΤΩ ΘΑΝΑΤΩ ΤΗΣ

ΠΟΛΥΤΙΜΗΣ Π. ΘΕΟΧΑΡΗ

Ἡ Μοῖρα γλυκογέλασε· μὰ γάτοχε μὲ βία
Τὸ γέλοιον ἀπ' τὰ χεῖλη της τὰ μελανὰ, τὰ κρῖα.
Ἐφίλησε τῆς κόρης της τὸ νυκτικὸ στεφάνι
Μὲ γέλια ὄνειρα γλυκὰ· και ὅμως, πόση πλάνη!
Ἡ Μοῖρα πάλι πέρασε ὀργή, ἀγριεμμένη
Και εἶπε ὅποιος χαίρεται μίαν ὥρα· νὰ πεθάνῃ.

Δίπλα τὸ κρῖο φέρετρο καιδὴ ὀφρανεμένα
Ἐκλαίγανε, τόσο πικρά, μὲ χέρια σταυρωμένα,
Ἀκίνητα· ἡ συμφορὰ τὰ εἶρε ἀποστάσει
Και ὁμοῖαν κλαυθιστοῦ ποῦ μένει δίχως βάσι.
Ἡ μάνα ἦταν ἄδικο τόσο νοεῖς νὰ σβύσῃ
Πρὶν τὰ μικρά της, τὰ πιωχὰ, ἀκόμα ἀναστήσῃ.

Ὅμως αὐτὰ τὴν εἶδαν· τὸ γέρι τῆς κρατοῦσαν
Ποῦ μὲ τὸ Χάρο πάλαι· μὲ δάκρυα τὴν φιλοῦσαν
Και εἶδαν τὴν περίλυπὴν τὴν ὕστερὴν ματιά της
Σὰν ἔπεφτε ὀλόρωτῃ ἐπάνω ὅτ' αἰτιά της
Καὶ τὴν φιλοῦσε στὴν καρδιά. Ναί! ἡ ματιά θὰ μένῃ
Ἡλιος γλυκός, τὰ ὄφρα γὰ πάντα νὰ θερμαίνῃ.

Ἀλλὰ μακρὰ πολὺ μακρὰ εἰς ἄλλα μέρη ξένα
Εἶναι και ἄλλο της παιδί. Μὲ μάτια δουρκομένα
Περίμενε ἀπὸ φίλ' αὐτὴν ὕστερὴν ματιά της·
Δὲν εἶδε, και δὲν ἔλαψε κοντὰ στὴν ἀγκαλιά της
Ἀλλ' οὔτε τὸ εὐλόγησε τὸ μητρικότης χέρι.....
Μονόχα εἰς τὸν τάφο της τὰ δάκρυα του θὰ φέρῃ.

Πάτρις Φεβρουάριος 1889.

ΚΥΡΕΝΟΣ.